

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2010

Julkaistu Helsingissä 26 päivänä elokuuta 2010

N:o 697—702

SISÄLLYS

N:o		Sivu
697	Laki kalastuslain muuttamisesta	2425
698	Laki toimenpiteistä tupakoinnin vähentämiseksi annetun lain muuttamisesta	2427
699	Laki lääkelain 54 a ja 54 e §:n muuttamisesta	2435
700	Laki sairausvakuutuslain 11 ja 18 luvun muuttamisesta	2436
701	Laki työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain 3 ja 4 §:n muuttamisesta	2439
702	Valtioneuvoston asetus metsästysasetuksen muuttamisesta	2440

N:o 697

Laki

kalastuslain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 20 päivänä elokuuta 2010

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan kalastuslain (286/1982) 37 §:n 3 momentti, sellaisena kuin se on laissa 526/1996,
sekä

lisätään lakiin uusi 37 a—37 c § seuraavasti:

37 a §

Valtioneuvoston asetuksella voidaan enintään viideksi vuodeksi kerrallaan kieltää tietynlaisen pyydyksen tai kalastustavan käyttäminen tietyllä vesialueella ja antaa yksityiskohtaisia säännöksiä pyydysten käyttöajoista, jos se luonnonsuojelulain (1096/1996) nojalla uhanalaiseksi määritellyn eläinlajin elinvoimaisena säilymiseksi ja lajin suotuisan suojelutason saavuttamiseksi alueella on tarpeen.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan enintään viideksi vuodeksi kerrallaan antaa tiettyä vesialuetta koskevia yksityiskohtaisia teknisluonteisia säännöksiä pyydysten rakenteesta ja käyttötavasta, jos se 1 momentissa tarkoitetun uhanalaisen eläinlajin elinvoimaisena säilymiseksi ja lajin suotuisan suojelutason saavuttamiseksi alueella on tarpeen.

Mitä 1 ja 2 momentissa säädetään lajista, koskee myös alalajia, rotua, kantaa ja muotoa.

37 b §

Etelä-Savon elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus sekä vesialueen omistaja tai erityisen oikeuden haltija voivat tehdä saimaannorppakannan elinvoimaisena säilymiseksi ja saimaannorpan suotuisan suojelutason saavuttamiseksi sopimuksen kalastuksen rajoittamisesta ja kieltämisestä tietyllä vesialueella. Sopimus voidaan tehdä enintään viideksi vuodeksi kerrallaan.

37 c §

Jos 37 a §:n 1 momentin nojalla säädetty kieltö aiheuttaa vesialueen omistajalle tai erityisen oikeuden haltijalle merkityksellistä

haittaa, hänellä on oikeus saada siitä valtiolta täysi korvaus. Valtiota korvausasiassa edustaa elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus.

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten sekä sen, joka katsoo olevansa oikeutettu korvaukseen, on pyrittävä sopimukseen korvauksen määrästä. Jos korvauksesta ei ole voitu sopia, toimitusta korvauksen määräämiseksi voidaan hakea maanmittaustoimistolta vuoden kuluessa hakemuksen perusteena olevan kiellon voimaantulosta. Korvauksen määräämiseen sovelletaan, mitä kiinteän omaisuuden ja erityisten oikeuksien lunastuksesta annetussa laissa (603/1977) säädetään. Korvaukselle on maksettava mainitun lain 95 §:n 1 momentin mukaista korkoa siitä

päivästä, jolloin korvaukseen oikeutettu on hakenut maanmittaustoimistolta määräystä korvaustoimituksesta.

Oikeutta tämän pykälän mukaiseen korvaukseen ei kuitenkaan ole sellaisesta haitasta, josta haitankärsijä on oikeutettu korvaukseen jonkin muun lain tai sopimuksen nojalla.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 2010.

Tämän lain voimaan tullessa voimassa olleen kalastuslain 37 §:n 3 momentin nojalla eräistä kalastusrajoituksista Saimaalla annettu maa- ja metsätalousministeriön asetus (223/2009) jää edelleen voimaan.

Helsingissä 20 päivänä elokuuta 2010

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri *Juha Rehula*

N:o 698

Laki**toimenpiteistä tupakoinnin vähentämiseksi annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 20 päivänä elokuuta 2010

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan toimenpiteistä tupakoinnin vähentämiseksi annetun lain (693/1976) 10 b §:n 4 momentti, sellaisena kuin se on laissa 984/2008,

muutetaan lain nimike, 1 §, 2 §:n 16 kohta, 6 a ja 6 b §, 4 luvun otsikko, 7, 8—10, 10 a, 11, 12 ja 13 §, 13 a §:n suomenkielinen sanamuoto, 13 e, 14 b, 17—21, 31, 31 a, 31 c ja 31 d § sekä 31 e §:n 1 momentti ja 33 a §:n 1 momentin 1 kohta,

sellaisina kuin niistä ovat 2 §:n 16 kohta, 12 ja 13 e § laissa 700/2006, 6 a § laeissa 498/2002 ja 984/2008, 6 b, 11 ja 18 § laissa 498/2002, 4 luvun otsikko ja 31 e §:n 1 momentti laissa 412/2009, 7 § laeissa 498/2002, 984/2008 ja 412/2009, 8 § laeissa 765/1994 ja 984/2008, 10 § laeissa 765/1994, 487/1999 ja 984/2008, 10 a § laissa 487/1999, 13 § laeissa 765/1994 ja 700/2006, 13 a §:n suomenkielinen sanamuoto laissa 765/1994, 14 b § laeissa 286/2006 ja 700/2006, 17, 31, 31 a, 31 c ja 31 d § sekä 33 a §:n 1 momentin 1 kohta laissa 984/2008, 19 § laissa 1148/1994, 20 § laeissa 487/1999 ja 498/2002 sekä 21 § laeissa 1541/2001, 498/2002 ja 984/2008, sekä

lisätään 2 §:ään, sellaisena kuin se on laeissa 953/1992, 487/1999, 498/2002, 700/2006 ja 984/2008, uusi 17 ja 18 kohta ja lakiin uusi 8 a § seuraavasti:

Tupakkalaki**1 §**

Tässä laissa säädetään toimenpiteistä, joilla ehkäistään tupakkatuotteiden käytön aloittamista, edistetään niiden käytön lopettamista ja suojellaan väestöä tupakansavulle altistumiselta.

Lain tavoitteena on ihmisille myrkyllisiä aineita sisältävien ja riippuvuutta aiheuttavien tupakkatuotteiden käytön loppuminen.

2 §

Tässä laissa tarkoitetaan:

16) *työyhteisön asiakkaille tarkoitettulla tilalla* työyhteisössä asiakkaille varattua tai heidän käytössään olevaa sisätilaa;

17) *yleisellä tilaisuudella* kokoontumislaisissa (530/1999) tarkoitettua yleistä kokousta ja yleisötilaisuutta;

18) *tupakkasponsoroinnilla* sellaista julkista tai yksityistä tapahtumalle, toiminnalle tai henkilölle annettavaa tukea, jonka tavoitteena taikka suorana tai epäsuorana vaikutuksena on tupakkatuotteen myynnin edistäminen.

6 a §

Testauslaboratorion, joka suorittaa 6 §:n 2 momentissa tarkoitettut mittaukset, varmistamisen tai todentamisen, on oltava Sosiaali- ja terveysalan lupa- ja valvontaviraston hyväksymä ja valvoma. Lupa- ja valvontavirasto pitää luetteloa hyväksytyistä laboratorioista.

Testauslaboratorion hyväksymistä koskeva hakemus on toimitettava lupa- ja valvontavirastolle. Lupa- ja valvontavirasto hyväksyy laboratorion, jos laboratorio esittää hakemuksensa liitteenä todistuksen siitä, että Mittatekniikan keskus on todennut, että laboratorio täyttää kansainväliset vaatimukset testauslaboratorioiden pätevyydestä ja että sen pätevyysalueeseen kuuluvat 6 §:n 2 momentissa tarkoitettut testausmenetelmät.

Testauslaboratorioksi voidaan hyväksyä vain viranomaisen. Tupakkatuotteen maahantuojan tai valmistajan yhteydessä toimiva testauslaboratorio voidaan kuitenkin hyväksyä suorittamaan omien tuotteidensa mittaukset tai varmistamisen. Paloturvallisuusvaatimusten todentamisen voi suorittaa myös muu akkreditoitu tutkimuslaboratorio.

Testauslaboratorio katsotaan ilman eri päätöstä hyväksytyksi, jos testauslaboratorio, tupakkatuotteen valmistaja tai maahantuoja toimittaa lupa- ja valvontavirastolle todistuksen siitä, että toisen jäsenvaltion viranomaisen on hyväksynyt testauslaboratorion, ja ilmoittaa ne perusteet, joilla laboratorio ja käytetyt testausmenetelmät on hyväksytty.

6 b §

Sosiaali- ja terveysalan lupa- ja valvontavirasto voi keskeyttää laboratorion toiminnan määräajaksi tai peruuttaa laboratorion hyväksymisen, jos:

1) Mittatekniikan keskus toteaa, ettei testauslaboratorio täytä sen pätevyydelle tai testausmenetelmien pätevyydelle asetettuja vaatimuksia; tai

2) lupa- ja valvontavirasto on saanut toisen jäsenvaltion viranomaiselta tai muulta taholta perustellun tiedon siitä, etteivät testauslaboratorio tai testausmenetelmät täytä hyväksymiselle tai pätevyydelle asetettuja vaatimuksia, tai ettei laboratorion ilmoittamia mittaustuloksia voida pitää luotettavina.

Lupa- ja valvontavirasto voi keskeyttää laboratorion toiminnan määräajaksi myös, jos sillä on toiminnan kannalta olennaisessa asiassa perusteltu syy epäillä testauslaboratoriota koskevien tietojen oikeellisuutta tai testauslaboratorion toiminnan asianmukaisuutta eivätkä laboratoriolle annetut huomautukset tai varoitukset ole johtaneet puutteiden korjaamiseen.

Testauslaboratorion on ilmoitettava hyväksymisen edellytyksiä koskevista muutoksista lupa- ja valvontavirastolle.

Tarkemmat säännökset testauslaboratorioista ja niiden hyväksymisestä, hyväksymisen edellytyksenä olevasta akkreditointinnettelystä, valvonnan toteuttamisesta sekä lupa- ja valvontavirastolle tehtävistä ilmoituksista annetaan sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella. Ministeriön asetuksella voidaan säätää myös Euroopan komissiolle tehtävistä testauslaboratorioita koskevista ilmoituksista.

4 luku

Maahantuonti, hallussapito, myynti ja muu luovuttaminen sekä mainonta

7 §

Tupakkatuotteita saa elinkeinotoiminnassa myydä tai muutoin luovuttaa vain tämän pykälän ja 7 a §:n 1 ja 2 momentin mukaisissa vähittäismyyntipakkauksissa. Pakkauksen vähimmäiskoko on 30 grammaa irtotupakkaa, 20 savuketta tai 10 pikkusikaria. Sikareita voidaan kuitenkin myydä irrallisina. Irrallisen myytävän sikarin on oltava varustettu asianmukaisilla merkinnöillä.

Tupakkatuotteita ei saa, sikareita lukuun ottamatta, myydä vähittäismyyntipakkauksessa, joka sisältää pienempiä pakkauksia tai joka voidaan jakaa pienempiin pakkauksiin.

Tupakkatuotteen valmistajan tai maahantuojan on ennen tupakkatuotteen elinkeinotoiminnassa tapahtuvaa myyntiä tai muuta luovuttamista merkittävä tupakkatuotteen vähittäismyyntipakkaukseen:

1) suomeksi ja ruotsiksi varoitukset tupakan aiheuttamista terveyshaitoista;

2) suomeksi ja ruotsiksi savukkeesta poltettaessa syntyvän tervan, nikotiinin ja hiilimonoksidin määrät; ja

3) tuotteen tunnistamista ja jäljittämistä varten tarvittavat tiedot.

Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella voidaan säätää 1 ja 3 momentissa tarkoitettujen merkintöjen pinta-alasta, sijainnista, tekstistä, kuvista, vuorottelemisesta, kehystämisestä ja muusta määrittelystä.

Tupakkatuotteen vähittäismyyntipakkaukseen tulevista valmisteverotukseen liittyvistä

merkinnöistä on voimassa, mitä niistä erikseen säädetään.

Tämän pykälän 3 momentin säännös suomen ja ruotsin kielen käyttämisestä merkinnöissä ei koske maasta vietävää tupakkatuotetta tai tupakointivälinettä eikä tupakkatuotteiden tai tupakointivälineiden myyntiä ammattimaisessa kansainvälisessä liikenteessä olevassa vesi- tai ilma-aluksessa myytäväksi taikka niiden myyntiä tällaisessa aluksessa tai lentoasemalla sijaitsevassa verottomien tavaroitten myymälässä.

8 §

Tupakkatuotteen mainonta ja epäsuora mainonta on kielletty. Epäsuorana mainontana pidetään erityisesti tupakkatuotteen myynnin edistämistä muun hyödykkeen mainonnan yhteydessä siten, että muun hyödykkeen tunnuksena käytetään sellaisenaan tai tunnistettavasti muunnettuna tupakkatuotteelle vakiintunutta tunnusta tai että muutoin välittyy mielikuva tietystä tupakkatuotteesta. Mitä edellä säädetään tupakkatuotteesta, koskee myös tupakkaa, tupakan vastiketta, tupakkajäljitelmää ja tupakointivälinettä. Mitä edellä säädetään mainonnasta, koskee myös tupakkasponsorointia ja muuta myynninedistämistoimintaa.

Mitä 1 momentissa säädetään, ei kuitenkaan sovelleta mainontaan julkaisussa, joka on painettu ja julkaistu Euroopan unionin ulkopuolella ja jota ei ole ensisijaisesti suunnattu Euroopan unionin markkinoille ja jonka pääasiallinen tarkoitus ei ole tupakan, tupakkatuotteen, tupakan vastikkeen, tupakkajäljitelmän tai tupakointivälineen mainonta.

Tupakan, tupakkatuotteen, tupakan vastikkeen, tupakkajäljitelmän sekä tupakointivälineen valmistaja tai maahantuojaja voi antaa 1 momentin säännösten estämättä tuotetta markkinoidessaan sen myyntiin osallistuville tietoa tuotteensa hinnasta, koostumuksesta, ominaisuuksista ja valmistamisesta sekä muuta vastaavaa tuotetietoa. Tarkempia säännöksiä tuotetiedon sisällöstä voidaan antaa valtioneuvoston asetuksella.

8 a §

Tupakkatuotteiden ja niiden tavaramerkkien esilläpito tupakkatuotteiden vähittäismyynnissä on kielletty.

Mitä 1 momentissa säädetään, ei sovelleta sellaiseen erillisellä sisäänkäynnillä varustettuun pääosin tupakkatuotteita ja tupakointivälineitä myyvään myyntipaikkaan, jossa myytäviä tupakkatuotteita ei voida nähdä myyntipaikan ulkopuolelta.

Mitä 1 momentissa säädetään, ei koske tupakkatuotteiden myyntiä kansainvälisessä meriliikenteessä käytettävällä aluksella.

Tupakkatuotteiden vähittäismyyjä saa esittää tupakkatuotteiden ostajalle tämän pyynnöstä myyntipaikassa vähittäismyynnissä myytävänä olevien tupakkatuotteiden pakkauksia esittävän painetun kuvaston. Vähittäismyyjä saa myös luovuttaa ostajalle tämän pyynnöstä tupakkatuotteista ja niiden hinnoista painetun luettelon. Kuvaston ja luettelon sisällöstä ja ulkoasusta säädetään tarkemmin sosiaali- ja terveystieteiden ministeriön asetuksella.

9 §

Tupakan, tupakkatuotteen, tupakan vastikkeen ja tupakkajäljitelmän sekä tupakointivälineen kytkeminen muiden tuotteiden myyntiin tai luovutukseen taikka palvelujen antamiseen on kielletty.

10 §

Tupakkatuotetta ei saa myydä eikä muutoin luovuttaa alle 18-vuotiaalle.

Tupakkatuotteita myyvän henkilön tulee olla täyttänyt 18 vuotta. Sitä nuorempi henkilö saa kuitenkin myydä tupakkatuotteita, jos myynti tapahtuu 18 vuotta täyttäneen henkilön valvonnan alaisena.

Tupakointivälineitä ei saa elinkeinotoiminnassa myydä tai muutoin luovuttaa alle 18-vuotiaalle.

Tupakkatuotteita tai tupakointivälineitä myyvän elinkeinonharjoittajan tulee kustannuksellaan laatia ja toteuttaa omavalvontasuunnitelma 1 ja 3 momentissa säädettyjen kieltojen noudattamiseksi. Sosiaali- ja terveystieteiden ministeriön asetuksella annetaan tarkemmat säännökset omavalvontasuunnitelman laatimisesta ja säädetään sen sisällöstä ja toteuttamisesta.

10 a §

Suussa käytettäväksi tarkoitettua tupakkaa ei saa maahantuoda, myydä tai muutoin luo-

vuttaa. Maahantuontikielto koskee myös suussa käytettäväksi tarkoitetun tupakan hankkimista ja vastaanottamista postitse tai muulla vastaavalla tavalla Suomen ulkopuolelta. Yksityishenkilö saa kuitenkin omaa henkilökohtaista käyttöään varten tuoda maahan suussa käytettäväksi tarkoitettua tupakkaa matkatavarana mukanaan enintään 30 rasiaa edellyttäen, että rasia sisältää enintään 50 grammaa mainittua tupakkaa.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu maahantuontikielto ei koske kansainvälisessä liikenteessä käytettävän vesi- tai ilma-aluksen suljetussa myyntitilassa tai varastossa olevaa tuotetta.

Tupakkatuotteiden myynti automaattisesta myyntilaitteesta on kielletty.

Tupakkatuotteiden myynti tullihuutokaupalla ja 12 §:n 1 momentin 1 ja 2 kohdassa mainituissa paikoissa on kielletty.

11 §

Tupakkatuotteiden maahantuonti ja hallusapito on kielletty alle 18-vuotiaalta.

12 §

Tupakointi on kielletty:

1) perhepäivähoidon sisätiloissa perhepäivähoidon aikana, päiväkotien sisätiloissa ja ulkoalueilla sekä lastensuojelulain (417/2007) tai mielenterveyslain (1116/1990) nojalla hoitoa antavien laitosten alle 18-vuotiaille tarkoitetuissa sisätiloissa ja heille tarkoitetuilla ulkoalueilla;

2) perusopetusta, ammatillista koulutusta ja lukio-opetusta antavien oppilaitosten sisätiloissa ja oppilasasuntoloissa sekä niiden käytössä olevilla ulkoalueilla;

3) virastojen ja viranomaisten sekä niihin verrattavien julkisten laitosten yleisölle ja asiakkaille varatuissa sisätiloissa;

4) sisätiloissa järjestettävissä yleisissä tilaisuuksissa;

5) työyhteisöjen yhteisissä ja yleisissä sekä asiakkaille tarkoitetuissa sisätiloissa, jollei jäljempänä toisin säädetä;

6) yleisten kulkuneuvojen sisätiloissa;

7) asunto-osakeyhtiön tai muun asuinyhteisön asuinkiinteistöjen yhteisissä ja yleisissä sisätiloissa;

8) ulkoalueilla järjestettävien yleisten tilaisuuksien katoksissa ja katsomoissa sekä

muissa tilaisuuden seuraamiseen välittömästi tarkoitetuissa tiloissa, joissa osallistujat oleskelevat paikoillaan.

Jos elinkeinonharjoittaja sallii tupakoinnin ravitsemisliikkeensä ulkona olevassa tarjoilutilassa tai muualla hallinnassaan olevalla ulkoalueella, hänen on huolehdittava, ettei tupakansavu kulkeudu sieltä avoimen ikkunan, oven, muun aukon tai ilmanvaihdon kautta ravitsemisliikkeen sisätiloihin.

Asunto-osakeyhtiö tai muu asuinyhteisö voi kieltää tupakoinnin hallitsemallaan yhteisellä ulkoalueella rakennuksen ilmanottoaukkojen läheisyydessä, lasten leikkialueella ja yhteisillä parvekkeilla.

13 §

Edellä 12 §:n 1 momentin 3—6 kohdassa tarkoitetun sisätilan ja yleisen kulkuneuvon haltija ja yleisen tilaisuuden järjestäjä voi kuitenkin sallia tupakoinnin tähän tarkoitukseen varatussa huoneessa tai asianomaisen huoneiston tai tilan osassa siten, ettei tupakansavu pääse kulkeutumaan niihin tiloihin, joissa tupakointi on kielletty. Tupakointia varten ei voida kuitenkaan järjestää erillistä huonetta tai muuta tilaa sellaisen sisätilan yhteyteen, joka on pääasiassa alle 18-vuotiaiden käytössä.

Tupakointi voidaan myös sallia enintään yhdessä kymmenestä hotellin tai muun majoitusliikkeen asiakkaiden majoitushuoneesta. Huoneiden lukumäärästä riippumatta tupakointi voidaan kuitenkin sallia kolmessa majoitushuoneessa. Tällöin on huolehdittava siitä, etteivät työntekijät joudu näissä huoneissa työskennellessään altistumaan tupakansavulle.

Tupakointi voidaan lisäksi sallia kansainvälisessä meriliikenteessä käytettävän aluksen ravintolassa ja muussa ravitsemisliikkeessä, jonka tarjoilutila on alle 50 m². Tätä suuremmasta tarjoilutilasta voidaan varata tupakoiville enintään 50 prosenttia. Tällöin on kuitenkin huolehdittava, ettei tupakansavu pääse kulkeutumaan sille alueelle, jolla tupakointi on kielletty. Samassa ravintolakokonaisuudessa samanaikaisesti avoinna olevat ravintolatilat katsotaan yhdeksi ravintolaksi. Tarjoilutilalla tarkoitetaan aluetta, joka on varattu tarjolla olevan ruuan tai juoman nauttimiseen.

Työnantaja on velvollinen neuvoteltuaan asiasta työntekijöiden tai näiden edustajan kanssa kieltämään tupakoinnin tai rajoittamaan sitä siten, etteivät työntekijät tahattomasti altistu tupakansavulle niissä työyhteisön työtiloissa, joissa tupakointi ei ole 12 §:n 1 momentin 5 kohdan mukaan kielletty.

Mitä 12 §:n 1 momentin 5 kohdassa ja tämän pykälän 4 momentissa säädetään tupakoinnin kieltämisestä ja rajoittamisesta työyhteisöjen yhteisissä ja yleisissä sisätiloissa ja työtiloissa, ei sovelleta sellaiseen työtilaan, joka on työntekijän tai elinkeinon- ja muun ammatinharjoittajan kodissa, eikä muuhun työtilaan, joka on yksinomaan saman perheen jäsenten ja muiden samassa taloudessa asuvien käytössä.

Edellä 12 §:ssä tarkoitetun sisätilan tai ulkoalueen haltijan ja yleisen tilaisuuden järjestäjän sekä tämän pykälän 1—3 momentissa tarkoitetun tupakointiin varatun tilan haltijan tulee asettaa näkyville tupakointikiellon ja tupakointiin tarkoitettun tilan osoittavat opasteet, jollei kysymys ole luonnollisen henkilön kodista. Tarkempia säännöksiä opasteesta ja sen asettamisesta voidaan antaa valtioneuvoston asetuksella.

13 a §

Jos joku tupakoi yleisessä kulkuneuvossa, sisätilassa tai ulkoalueella, jossa se on 12 tai 13 §:n säännösten perusteella kielletty, eikä kehotuksesta huolimatta lopeta tupakointia, saa yleisen kulkuneuvon haltija tai liikennehenkilökuntaan kuuluva, yleisen tilaisuuden järjestäjä taikka asianomaisen sisätilan tai ulkoalueen haltija taikka näiden edustaja poistaa hänet kulkuneuvosta, sisätilasta tai ulkoalueelta, jollei poistamista voida pitää kohtuullisena.

13 e §

Työsuojeluviranomaisten, 14 a §:ssä tarkoitetun kunnan valvontaviranomaisen ja tarvittaessa poliisin on ilmoitettava alkoholilain (1143/1994) 41 ja 42 §:ssä tarkoitetulle lupaviranomaiselle tupakointitilaa koskevien säännösten rikkomisesta ja rakennusvalvontaviranomaiselle tupakointitilan rakentamista, kunnossapitoa tai korjaus- ja muutostyötä koskevien säännösten ja määräysten rikkomisesta. Alkoholilain mukaisen lupaviranomai-

sen on ilmoitettava työsuojeluviranomaiselle ja kunnan valvontaviranomaiselle havaitsemastaan tupakointitilaa ja ulkona tapahtuvaa tupakointia koskevien säännösten rikkomisesta. Työsuojeluviranomaisen ja tämän lain 14 a §:ssä tarkoitetun kunnan valvontaviranomaisen tulee ilmoittaa toisilleen edellä tarkoitettujen säännösten ja määräysten rikkomisesta.

14 b §

Jollei tässä laissa toisin säädetä, tupakoinnin kieltämisestä ja sen rajoittamisesta koskevan 12 §:n 1 momentin 5 kohdan ja 13 §:n 4 momentin säännösten noudattamista työyhteisössä valvovat työsuojeluviranomaiset siten kuin siitä säädetään työsuojelun valvonnasta ja työpaikan työsuojeluyhteistoiminnasta annetussa laissa (44/2006).

Tulli valvoo tämän lain 7 b §:ssä tarkoitettujen tuontirajoitusten sekä 10 a §:n 1 momentissa ja 11 §:ssä tarkoitettujen maahan-tuontikieltojen noudattamista.

Tämän lain 12 §:n 1 momentin 4, 5 ja 8 kohdan noudattamista valvoo poliisi.

17 §

Kunnan tulee omasta aloitteestaan tai tehtyjen ilmoitusten perusteella suorittaa tupakkatuotteiden varastointi- ja myyntipaikkojen tarkastuksia sekä valvoa tupakkatuotteiden ja tupakointivälineiden myyntiä ja esilläpitoa myyntipisteessä, tupakkatuotteiden ja tupakointivälineiden myynnin omavalvontaa, tupakkatuotteiden ja tupakointivälineiden mainontaa ja muuta myynninedistämistoimintaa samoin kuin tupakointikieltojen ja rajoitusten noudattamista toimialueellaan.

Jos tarkastuksessa tai muutoin havaitaan säännösten vastaista toimintaa, kunnan tulee kieltää säännösten vastainen toiminta. Kunta voi myös ilmoittaa asiasta:

1) viralliselle syyttäjälle, jos kysymys on 8 a, 10, 10 b, 10 d tai 12 §:n, 13 §:n 1—3 tai 6 momentin taikka 13 b §:n säännösten vastaisesta menettelystä; sekä

2) Sosiaali- ja terveystieteiden lupa- ja valvontavirastolle, jos kysymys on 5, 6, 6 a—6 c, 7, 7 a, 8 tai 9 §:n vastaisesta menettelystä.

18 §

Jos tupakkatuotetta, tupakan vastiketta, tu-

pakkajäljitelmaa tai tupakointivälinettä mainostetaan taikka harjoitetaan sen muuta 7 a §:n 3 momentin taikka 8 tai 9 §:n vastaista myynninedistämistä, Sosiaali- ja terveysalan lupa- ja valvontavirasto voi kieltää mainonta- tai myynninedistämistoimen tilaajaa, sen toimeenpanijaa sekä näiden palveluksessa olevaa jatkamasta ja uudistamasta säännösten vastaista menettelyä.

Lupa- ja valvontavirasto voi kieltää tupakkatuotteen tai tupakointivälineen valmistajalta tai maahantuojalta tai muulta elinkeinonharjoittajalta tuotteen elinkeinotoiminnassa tapahtuvan myymisen tai muun luovuttamisen:

1) jos tupakkatuote tai sen vähittäismyyntipakkaus on 5 §:n tai 7 §:n 1—3 momentin tai 7 a §:n 1 tai 2 momentin säännösten vastainen;

2) jos savukkeen terva-, nikotiini- ja hiilimonoksidipitoisuuksia ei ole tutkittu 6 §:n 2 momentissa edellytetyllä tavalla tai 6 a §:n mukaisessa hyväksytyssä laboratoriossa taikka jos näistä pitoisuuksista ei ole tehty 6 b §:n 3 momentissa tai 6 c §:n 1 ja 2 momentissa säädettyä ilmoitusta;

3) jos virasto toteaa, että tupakkatuotteiden sisältämät terveydelle vaarallisten aineiden pitoisuudet poikkeavat siitä, mitä valmistaja tai maahantuoja on ilmoittanut, tai pakkausmerkinnät eivät vastaa tupakkatuotteiden sisältämien terveydelle vaarallisten aineiden pitoisuuksia; tai

4) virastolle toimitettujen 6 ja 6 a—6 c §:n mukaisten tietojen tarkistamiseksi.

Lupa- ja valvontavirasto voi määrätä 2 momentissa tarkoitettua myyntikiellon myös harjoittajansa testauslaboratorion hyväksymisen tai hyväksymisen peruuttamisen edellytyksiä, jos sillä on perusteltu syy epäillä testauslaboratoriota koskevien tietojen oikeellisuutta tai testauslaboratorion toiminnan asianmukaisuutta. Myyntikieltoa määrättäessä on otettava huomioon, onko tupakkatuotteen ja tupakointivälineen valmistajalla tai maahantuojalla mahdollisuus tässä laissa tarkoitettujen velvoitteiden täyttämiseksi käyttää asian käsittelyn aikana toista hyväksyttyä testauslaboratoriota.

Lupa- ja valvontavirasto voi velvoittaa asettamassaan määräajassa 2 momentissa tar-

koitetun valmistajan tai maahantuojan ottamaan tupakkatuotteen tai tupakointivälineen pois markkinoilta.

Lupa- ja valvontaviraston on päätettävä myyntikiellon tai markkinoilta poistamista koskevan velvoitteen peruuttamisesta välittömästi sen jälkeen, kun tällaiselle viranomaisen määräykselle ei enää ole tässä laissa tarkoitettua perustetta.

19 §

Jos 18 §:n 1 ja 2 momentissa tarkoitettujen säännösten vastaisen menettelyn jatkaminen tai uudistaminen on menettelyn laadun tai merkityksen johdosta tarpeen kiireellisesti esittää, Sosiaali- ja terveysalan lupa- ja valvontavirasto voi väliaikaisesti ennen asian lopullista ratkaisemista antaa tätä koskevan kiellon. Väliaikaista kieltoa koskeva määräys tulee voimaan heti, ja se voidaan peruuttaa ennen asian lopullista ratkaisemista.

20 §

Sosiaali- ja terveysalan lupa- ja valvontavirasto voi 18 §:n 1 ja 2 momentissa sekä 19 §:ssä säädetystä kiellosta tai 18 §:n 4 momentissa säädetystä markkinoilta poistamisesta päättäessään velvoittaa kiellon tai määräyksen saaneen suorittamaan asetetussa määräajassa ja viraston määräämällä tavalla oikaisutoimen, jos sitä säännösten vastaisesta menettelystä aiheutuvien ilmeisten haittojen vuoksi on pidettävä tarpeellisena.

Lupa- ja valvontavirasto tai kunta voi tehostaa tämän lain säännösten perusteella antamaansa kieltoa tai määräystä uhkasakolla tai uhalla, että asetettua määräajan jälkeen tekemättä jätetty toimenpide teetetään laiminlyöjän kustannuksella. Uhkasakkoon ja teettämishuokkaan sovelletaan, mitä uhkasakko-laissa (1113/1990) säädetään, jollei tässä laissa toisin säädetä.

21 §

Sosiaali- ja terveysalan lupa- ja valvontaviraston antamaan kieltopäätökseen tai väliaikaista kieltoa koskevaan määräykseen, joka perustuu 7 a §:n 3 momentin taikka 8 tai 9 §:n vastaiseen mainontaan tai muuhun myynninedistämiseen taikka siihen, että tupakkatuotteen vähittäismyyntipakkaus on 7 §:n 1—3 momentin taikka 7 a §:n 1 tai

2 momentin vastainen, sekä viraston näiden tehosteeksi asettamaan uhkasakkoon tai teettämisuhaan ei saa hakea valittamalla muutoista.

Kunnan tai sen 14 a §:ssä tarkoitetun viranhaltijan tämän pykälän 1 momentissa tarkoitettussa asiassa kiellon noudattamisen tehosteeksi asettamaa uhkasakkoa tai teettämisuhaa koskevaan päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla. Se, jolle uhkasakko tai teettämisuha on asetettu, voi saattaa asian hakemuksella viraston käsiteltäväksi 14 päivän kuluessa ohjeiden tiedoksisaannista. Lupa- ja valvontaviraston päätöksen saanut asianomainen voi saattaa asian edelleen markkinaoikeuden käsiteltäväksi siten kuin 3 momentissa säädetään.

Se, jolle lupa- ja valvontavirasto on antanut 1 momentissa tarkoitetun kieltopäätöksen tai väliaikaista kieltoa koskevan määräyksen taikka asettanut sen tehosteeksi uhkasakon tai teettämisuhan, voi hakemuksella saattaa asian markkinaoikeuden käsiteltäväksi 30 päivän kuluessa päätöksen tai määräyksen tiedoksi saamisesta.

Kunnan tai lupa- ja valvontaviraston 1 momentissa tarkoitettussa asiassa asettaman uhkasakon tuomitsee ja teettämisuhan täytäntöönpanosta päättää uhkasakon tai teettämisuhan asettajan hakemuksesta markkinaoikeus.

Lupa- ja valvontaviraston tai kunnan 5, 6, 6 a—6 c §:n taikka kunnan 10, 10 a tai 12 §:n taikka 13 §:n 1—3 tai 6 momentin säännösten vastaisesti toimineelle asettaman uhkasakon tuomitsee ja teettämisuhan määrää täytäntöön pantavaksi uhkasakon tai teettämisuhan asettajan hakemuksesta hallinto-oikeus.

31 §

Joka mainostaa tupakkaa, tupakkatuotetta, tupakan vastiketta, tupakkajäljitelmää tai tupakointivälinettä tai harjoittaa näiden muuta myynninedistämistoimintaa taikka muutoin menettelee 7 a §:n 3 momentin taikka 8, 8 a tai 9 §:n säännösten vastaisesti, on tuomittava *tupakan markkinointirikkomuksesta* sakkoon. Mitä edellä säädetään, koskee mainonta- ja myynninedistämistoimen ja muun toimen tilaajaa, sen toimeenpanijaa sekä näiden palveluksessa olevaa.

31 a §

Joka mainostaa tupakkaa, tupakkatuotetta, tupakan vastiketta, tupakkajäljitelmää tai tupakointivälinettä tai harjoittaa niiden muuta myynninedistämistoimintaa taikka muutoin toimii 7 a §:n 3 momentin taikka 8 tai 9 §:n säännösten vastaisesti siten, että sitä on pidettävä sen toteuttamistapa, kohderyhmän ikä tai koko taikka menettelystä saatu taloudellinen hyöty huomioon ottaen myös kokonaisuutena arvostellen törkeänä, on tuomittava *tupakan markkinointirikoksesta* sakkoon tai vankeuteen enintään kahdeksi vuodeksi. Mitä edellä säädetään, koskee mainonta- ja myynninedistämistoimen ja muun toimen tilaajaa, sen toimeenpanijaa sekä näiden palveluksessa olevaa.

31 c §

Joka

1) myy tai muutoin vastiketta vastaan luovuttaa taikka välittää tupakkatuotteen alle 18-vuotiaalle 10 §:n 1 momentin vastaisesti,

2) myy tai muutoin vastiketta vastaan luovuttaa taikka välittää suussa käytettäväksi tarkoitettua tupakkaa 10 a §:n 1 momentin vastaisesti,

3) elinkeinotoiminnassa myy tai muutoin luovuttaa tupakkatuotteita ilman vähittäismyyntilupaa 10 b §:n vastaisesti taikka

4) tukkumyynnissä myy tai muutoin luovuttaa tupakkatuotteita muulle kuin toiselle tukkukaupalle tai vähittäismyyntiluvanhaltijalle 10 d §:n vastaisesti,

on tuomittava *tupakan myyntirikoksesta* sakkoon tai vankeuteen enintään kuudeksi kuukaudeksi.

31 d §

Joka elinkeinotoiminnassa myy tai muutoin luovuttaa tupakkatuotteita, joita ei ole testattu 6 a §:n mukaisessa hyväksytyssä testauslaboratoriossa tai joista ei ole toimitettu 6 c §:ssä tarkoitettuja tietoja tai jonka pakkausmerkinnät eivät ole 7 §:n 1—3 momentin taikka 7 a §:n 1 ja 2 momentin mukaisia, on tuomittava *tupakkalain vastaisen tuotteen myynnistä* sakkoon.

31 e §

Joka tuo maahan tupakkatuotteita 7 b tai 11 §:n vastaisesti tai suussa käytettäväksi tar-

koitettua tupakkaa 10 a §:n 1 momentin vastaisesti, on tuomittava, jollei teosta muualla laissa säädetä ankarampaa rangaistusta, *tupakkatuoterikkomuksesta* sakkoon.

33 a §

Kunta voi korvauksetta peruuttaa vähittäismyyntiluvan määräajaksi, vähintään viikoksi ja enintään kuudeksi kuukaudeksi, jos 10 b §:ssä tarkoitetun vähittäismyyntiluvan haltija kunnan tai muun valvontaviranomaisen kirjallisesta huomautuksesta, varoituksesta tai sakkorangaistuksesta huolimatta:

1) mainostaa tupakkatuotteita tai tupakointivälineitä tai harjoittaa näiden muuta myyninedistämistoimintaa 8 §:n 1 momentin vastaisesti taikka pitää tupakkatuotteita esillä myyntipaikassa 8 a §:n vastaisesti;

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä loka-kuuta 2010.

Lain 8 a § tulee kuitenkin voimaan 1 päivänä tammikuuta 2012.

Lain 10 a §:n 3 momentti tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2015. Ennen sen voimaantuloa automaattisiin myyntilaitteisiin sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Tupakointi voidaan sallia hotellin ja muun majoitusliikkeen asiakkaiden majoitushuoneissa 13 §:n 2 momentin estämättä 1 päivään tammikuuta 2012 saakka.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 20 päivänä elokuuta 2010

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Peruspalveluministeri *Paula Risikko*

N:o 699

Laki

lääkelain 54 a ja 54 e §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 20 päivänä elokuuta 2010

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan lääkelain (395/1987) 54 a §:n 1 momentti ja 54 e §, sellaisina kuin ne ovat, 54 a §:n 1 momentti laissa 22/2006 ja 54 e § laeissa 22/2006 ja 773/2009, seuraavasti:

54 a §

Nikotiinivalmisteita saa myydä 38 §:ssä säädetystä poiketen myös tupakkaa myyvissä vähittäiskaupoissa, kioskeissa ja huolto-
 asemilla sekä ravitsemisliikkeissä myyntipaikan sijaintikunnan myöntämän vähittäismyyntiluvan perusteella. Nikotiinivalmisteita saa myydä ainoastaan 18 vuotta täyttäneille. Myyjän on voitava valvoa ostotilannetta. Myynti automaattisista myyntilaitteista on kielletty.

täismyynnissä ja lupahakemuksen sisällöstä voidaan säätää tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskus voi määrätä, että vähittäismyynnissä myytäviin nikotiinivalmisteisiin on liitettävä erilliset käyttöohjeet. Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskus antaa tarvittaessa määräyksiä ohjeiden sisällöstä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 2010.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

54 e §

Nikotiinivalmisteiden sijoittelusta vähit-

Helsingissä 20 päivänä elokuuta 2010

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Peruspalveluministeri *Paula Risikko*

N:o 700

Laki**sairausvakuutuslain 11 ja 18 luvun muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 20 päivänä elokuuta 2010

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan sairausvakuutuslain (1224/2004) 11 luvun 2 §:n 3 momentti sekä 18 luvun 5 §, 17 §:n 1 momentti ja 24 §, sellaisina kuin ne ovat, 11 luvun 2 §:n 3 momentti ja 18 luvun 17 §:n 1 momentti laissa 1364/2007 sekä 18 luvun 5 ja 24 § laissa 1113/2005, sekä *lisätään* 18 lukuun uusi 19 a § seuraavasti:

11 luku

Päivärahaetuuksien määrä

2 §

Työtulo

Edellä 1 momentin 1 kohdan mukaisena päivärahan perusteena olevana palkkana pidetään ennakkoperintälain (1118/1996) 13 §:ssä tarkoitettua ennakonpidätyksen

alaista palkkaa, palkkiota ja korvausta, urheilijan palkkiota, rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain (627/1978) 4 §:ssä tarkoitettua palkkaa ja mainitun lain 3 §:ssä tarkoitettua esiintyvän taiteilijan sekä urheilijan henkilökohtaista korvausta, tuloverolain 77 §:ssä tarkoitettua ulkomaantyös-kentelystä saatua ennakkoperintälain 13 §:ssä tarkoitettua ennakonpidätyksen alaista palkkaa, vakuutuskassalaissa (1164/1992) tarkoitettun sairauskassan maksamaa täydennyspäivärahaa ja työsuhteessa saatuja palvelurahoja.

18 luku

Sairausvakuutusrahasto ja vakuutusmaksut

5 §

Vakuutetun maksuvelvollisuus

Tämän lain mukaan Suomessa vakuutettu on velvollinen suorittamaan vakuutetun sairausvakuutusmaksun siten kuin tässä laissa säädetään.

Vakuutetun velvollisuus maksaa sairausvakuutuksen päivärahamaksua alkaa 16 vuoden täyttämistä seuraavan kuukauden alusta ja päättyy sen kalenterikuukauden jälkeen, jona vakuutettu täyttää 68 vuotta.

Vakuutetun sairausvakuutusmaksua ei määrätä vakuutetulle, joka on kuollut verovuoden aikana.

Vakuutetun sairausvakuutusmaksun maksuperusteet

17 §

Ulkomaantyötulo maksuperusteena

Tuloverolain 77 §:ssä tarkoitetusta ulkomaantyöskentelystä saatu ennakkoperintälain 13 §:ssä tarkoitettu ennakonpidätyksen alainen palkka otetaan huomioon sairausvakuutuksen sairaanhoito- ja päivärahamaksun perusteeksi pantavaa tulon yhteismäärää vahvistettaessa, jollei tämän luvun 18 §:n 1 momentista muuta johdu.

19 a §

Ulkomailta maksettu eläke maksuperusteena

Ulkomailta Suomeen maksettu eläke otetaan tulona huomioon sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksua määrättäessä.

Sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksua määrättäessä ei kuitenkaan oteta huomioon toisesta EU- tai ETA-maasta Suomeen maksettua sosiaaliturva-asetuksen tai perusasetuksen mukaista eläkettä (*ulkomaaneläkettä*), jos:

1) henkilölle ei makseta Suomesta sosiaaliturva-asetuksen tai perusasetuksen mukaista eläkettä; tai

2) henkilö on työskennellessään ulkomaaneläkettä maksavassa maassa maksanut työtuojensa perusteella vakuutusmaksua eläkeikäisten sairaanhoitokulujen rahoittamiseksi.

Ulkomaaneläkettä saavan on selvitettävä, mikä osa hänen ulkomaaneläkkeestään on kertynyt ajalta, jolta hän on maksanut 2 momentin 2 kohdassa tarkoitettua maksua.

Jos sairaanhoitomaksu määrätään sekä ulkomaaneläkkeen että Suomesta maksettavien eläkkeiden perusteella, maksu ei saa ylittää Suomesta maksettavien sosiaaliturva-asetuksen tai perusasetuksen mukaisten eläkkeiden yhteismäärää. Tämä eläkkeiden perusteella määrättävä sairaanhoitomaksu saadaan vertaamalla maksua ilman eläketuloja ja maksua, joka saadaan, kun myös mainittujen asetusten mukaiset eläkkeet otetaan huomioon. Erotus on mainittujen asetusten mukaisten eläkkeiden perusteella määrättyä sairaanhoitomaksua.

24 §

Sairausvakuutuksen päivärahamaksun ja työnantajan sairausvakuutusmaksun tarkistaminen

Sairausvakuutuksen päivärahamaksun ja työnantajan sairausvakuutusmaksun maksuprosenttia tarkistetaan vuosittain siten, että maksujen tuotoilla ja valtion rahoitusosuudella voidaan kattaa 11 §:ssä tarkoitettujen työtulovakuutuksen kulut. Ensimmäisen vuoden jälkeen kulujen muutokset rahoitetaan siten, että valtion rahoitusosuuden vähentämisen jälkeen tarvittavat maksujen muutokset jakautuvat tasan päivärahamaksun ja työnantajan sairausvakuutusmaksun kesken. Maksuprosenttia tarkistetaan kahden desimaalin tarkkuudella.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, yrittäjän lisärahoitusosuutta tarkistetaan vuosittain siten, että yrittäjän lisärahoitusosuuden tuotolla voidaan kattaa se osa 11 §:ssä tarkoitetuista työtulovakuutuksen kuluista, joka muodostuu 8 luvun 10 §:ssä tarkoitettua päivärahamenosta.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään

vuosittain ennen marraskuun 23 päivää seuraavana vuonna sovellettavasta sairausvakuutuksen päivärahamaksun ja työnantajan sairausvakuutusmaksun maksuprosentista sekä yrittäjän lisärahoitusosuuden suuruudesta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2011. Lain 24 § tulee kuitenkin voimaan 1 päivänä marraskuuta 2010.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 20 päivänä elokuuta 2010

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Sosiaali- ja terveysministeri *Juha Rehula*

N:o 701

L a k i**työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain 3 ja 4 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 20 päivänä elokuuta 2010

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain (366/1963) 3 §:n 2 momentti ja 4 §:n 2 momentin 2 kohta,
 sellaisina kuin ne ovat laissa 1114/2005, seuraavasti:

3 §

Työnantaja ei ole kuitenkaan velvollinen suorittamaan työnantajan sosiaaliturvamaksua:

- 1) ajalta ennen sitä seuraavaa kalenterikuukautta, jona työntekijä täyttää 16 vuotta;
- 2) sen kalenterikuukauden jälkeen, jona työntekijä täyttää 68 vuotta;
- 3) jos luonnollisen henkilön tai kuolinpesän samalle henkilölle maksamien, maksajan elinkeino- tai muuhun tulonhankkimistoimintaan liittymättömien suoritusten määrä ei ylitä valtioneuvoston asetuksella säädettyä suorituksen enimmäismäärä; tai
- 4) jos yksittäisen, satunnaisesti maksettavan suorituksen määrä ei ylitä valtioneuvoston asetuksella säädettyä suorituksen enimmäismäärää.

4 §

Palkalla tarkoitetaan tässä laissa:

- 2) tuloverolain (1535/1992) 77 §:ssä tarkoitettu ulkomaantyöskentelystä saatua ennakoperintälain 13 §:ssä tarkoitettua ennakopidätyksen alaista palkkaa;

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2011.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 20 päivänä elokuuta 2010

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Sosiaali- ja terveysministeri *Juha Rehula*

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 702

**Valtioneuvoston asetus
metsästysasetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 18 päivänä elokuuta 2010

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä,

muutetaan metsästysasetuksen (666/1993) 24 §:n 1 momentin 9 kohta, sellaisena kuin se on asetuksessa 793/2007, sekä

lisätään asetukseen uusi 7 a § seuraavasti:

7 a §

Hirvieläinten pyyntilupaan liittyvä erityinen ilmoitusvelvollisuus

Enontekiön, Inarin, Muonion ja Utsjoen alueella pyydettyyn hirveen on asetettava tunnistemerkki välittömästi hirven tultua pyydettyksi. Tunniste asetetaan hirven korvaan. Pyyntiluvan haltija tai hänen valtuuttamansa on velvollinen toimittamaan hirven päänn tunnistemerkkeineen riistanhoitoyhdistykselle seitsemän päivän kuluessa.

Riistanhoitoyhdistys irrottaa hirven päästä tunnistemerkin ja yhden hampaan edelleen toimitettavaksi riistantutkimusta tekeväälle tutkimuslaitokselle. Toimituksen oheen riistanhoitoyhdistys liittää pyyntiluvan saajan antamat tiedot paikasta, jossa hirvi on kaadettu, ja päivästä, jona hirvi on kaadettu, sekä

hirven painosta ja sukupuolesta ja, jos hirvi on uros, tämän sarvipiikkien lukumäärästä.

24 §

Yleiset rauhoitusajat

Riistaeläimet ovat rauhoitettuja seuraavasti:

9) hirvi Enontekiön, Inarin, Muonion ja Utsjoen kuntien alueella 1 päivästä joulukuuta 31 päivään elokuuta ja 21 päivästä syyskuuta 10 päivään lokakuuta sekä muualla maassa 1 päivästä tammikuuta syyskuun viimeistä lauantaita edeltävään päivään;

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 2010.

Helsingissä 18 päivänä elokuuta 2010

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

Osastopäällikkö Pentti Lähteenoja

JULKAISIJA: OIKEUSMINISTERIÖ

N:o 697—702, 2 arkkia